

Ensimmäinen startti Indianapolis 500:ssa

Kisapäivän eli sunnuntain aamu oli kaunis ja leppoisan lämmin, mutta mieltömät autoruuhkat alkoivat jo monta mailia ennen rataa.

– Onneksi minulle oli kerrottu se etukäteen, ja olin varannut motelliini mopon kulkuvälineeksi. Pidin sen sisällä motellihuoneessani, jotta sitä ei varasteta, Palmroth muistelee.

– Taivaalla oli ilmalaivoja ja radan ulkopuolella ruutulippuja ja kirkasvärisiä lippuja, jotka näkyivät kauas. Auto ja tallin väki olivat jo lähtöruudukossa. Minä puolestani istuin yksin tiimin tallissa kaikessa rauhassa.

– AKK:n entiseltä puheenjohtajalta Olli Järveliniltä oli tullut Suomesta sähkösanoma. Hän oli kesällä 1970 opastanut minua, 17-vuotiasta, Artukaisissa, kun ”isot pojat olivat kyykyttäneet alaikäistä”.

– Tallin kanssa oli sovittu, että ajan sataprosenttisesti oman ajoni. Se oli minulle ominaista jo ennestään. Monenlaisia palavereja oli pidetty tankkauksista ja renkaanvaihtoista, ja varikkotiimi oli kokenut.

– Bill Simpson oli sanonut etukäteen, että A. J. Foyt menee lähdössä sinun ohitsesi niin että *pam!* Hän käski seurata Foytia, koska Foyt raivaa tietä. Seurasinkin, mutta en liian läheltä, koska pian kuitenkin rytisee – niin kuin kakkosmutkassa rytisikin. Pyöriä pomppi sinne tänne, ja pyörätömät autot liukuivat kuin kelkat. Siinä tuli mieleen, kuinka väistetään hirviä Suomen teillä: pitää tietää nopeasti, kummalta puolelta. Sitten ajattelin, että selvä, lähtö on tehty ja nyt ajetaan, kunhan rata on ensin siivottu. Se oli hyvä tulikaste.

– Jossain puolivälin jälkeen muistan kysyneeni timiltä, että missä Arie [Luyendyk] ja Dick [Simon] ovat. He vastasivat, että sinun takanasi – olet yhdeksäntenä! ”Really great – just continue,” sanoi kisainsinööri Dave Thomas.

– Jossain noilla kohdin Bobby Rahal yritti minusta ohi takasuoran päässä kolmen kierroksen ajan. Dave Thomas huusi sitten minulle radioon, ”että päästä Bobby ohi”. Rahal oli jo valittanut, ettei pääse ohi rookiasta. Rookieilla oli kolme teipattua raitaa takasiivessä, jotta muut näkevät, että tuossa menee harjoittelija. Nostin sitten takasuoralla hiukan kaasua ja viitasin vasemmalla kädellä, että mene ohi.

– Bobby ei vielääkään morjensta.

Tero Palmroth vuonna 1988 ensimmäisessä Indianapolis 500 -kilpailussaan. Autona on Dick Simon Racingin Lola T87.

Palmrothin hyvin sujunut kilpailu keskeytyi kuitenkin moottoririkkoon 144 kierroksen jälkeen.

– Etukäteen oli varoiteltu menemästä ylikierroksille varikkokäynnin jälkeen, kun on uudet renkaat, tankki täynnä ja auto sutii helposti. No, varikolta lähtiessä auto ei tietenkään saa sammua. Kun lähtee liikkeelle, peleistä ei näe mitään, ja on vain luotettava satapronttisesti varikkotiimin etumieheen.

– Viimeisen varikkostopin jälkeen minulle jäi tunne, että nyt suti liikaa. Muutama kierros sen jälkeen kone hyytyi. Ehkä venttiilirikko. Rookie-virhe joka tapauksessa: oli ensimmäinen kerta, paljon uutta asiaa ja painetta ”kattilassa”.